

SZERKESZTŐI IRODA:

Belmagyar-utca 47-ik szám, hová a lap szellemi részét illető közlemények czimzendők.

AZ ELLENZÉK ELŐFIZETÉSI DÍJA.

Egyre 16 frt. v. 32 korona. Negyed évre 4 frt v. 8 korona. Hátre 8 frt. v. 16 korona. 1 hóra 1 frt 50 kr. v. 3 korona.

Egyes szám ára 5 kr. vagy 10 fillér.

Megjelenik mindennap, kivéve a vasár- és ünnepnapokat. Kéziratok nem adnak vissza.

ELLENZÉK

Telefon szám: 9.

POLITIKAI ÉS TÁRSADALMI NAPILAP.

Telefon szám: 9.

KIADÓ-HIVATAL:

Kolozsvárt, Belközép-utca 33-ik szám.

HIRDETÉSI DÍJAK:

Egy négyszög ccentiméternyi tér ára 4 kr. Gyárosok, kereskedők és iparosok érkevezményben részesülnek. Reclam sora: 1 frt. Bélyegilleték minden hirdetés után 30 kr.

Nyitltéri cikkek:

garmond sora után 20 kr. fizetendő.

Oláhok a delegációban.

Nem lesznek ott valóságos oláhok, ahol az osztrák-magyar monarchia köztársasági dolgaikat fogják a jövő hóban intézni, hanem ott lesz az: oláh-kérdés.

Ha hinni lehet a félhivatalos híreszteléseknek, úgy áll a dolog, hogy Kálnoky külügyminisztertől úgy kormányparti, valamint ellenzéki részről meg fogják kérdezni, hogy a közös külügyi kormány tett-e és minő lépéseket az oláhországi kormánynál a czélból, hogy az oláhországi területen lakó alattvalók ne elegendjenek bele egy szomszédos állam belügyi dolgaiba.

Hát, ha ezen kérdés feltétele komolyan tervbe van véve — azt csak helyeselni tudjuk.

Ismert dolog az mindenki előtt, hogy a hazai oláhság mozgalmak egyenesen Oláhországból indul ki, onnan nyerne a dák oláh izgatók erkölcsi bátorítást és — a mi előttük ennél kedvesebb — onnan kapják a piczulákat meg forintokat is, még pedig tisztességes menyenyiségben.

Oláhországban vetik meg a hazai agitátorok lábaikat és az onnan nyert több nemű támogatás mellett tekintenek — Bécs felé.

Mű és okos dolog lesz tehát megkérdeni gr. Kálnoky urtól, aki Bécsben lakik és meg tudni tőle egyetmást arról, hogy — Bukarestben mit csinálnak a kormány férfiak arra nézve, — hogy a hazai oláhság vezetői ne nyerhessenek Oláhországból se erkölcsi se anyagi támogatást.

Meg kell kérdezni Kálnoky grófotól, hogy egyáltalán tud-e valamit az oláh mozgalmakról, tud-e valamit az oláh izgatók működéséről, van-e tudomása a 'Replika és Memorandum-pörrel' kapcsolatos mozgalmakban nyilvánult nagy részvételről az oláhországi alattvalóknak?

És ha mindezekre volt ideje kiterjeszteni magas figyelmét, vett-e fáradságot magának arra is, hogy Oláhország kormányánál legalább puhatólközök az ott folyó dolgok után s ha látja hogy Oláhország kormánya tétlen szemlélője a mozgalmaknak, ha látja, hogy Oláhország kormánya egyáltalán mit sem tesz abban az érdekekben, hogy a magyarországi oláh agitátorok Oláhországban ne szerezhessenek magoknak erkölcsi bátorítást és vagyont hát akkor Kálnoky urra az a kötelesség

hárul, hogy Oláhország kormányát legalább tegye figyelmessé ama veszedelmes játékra, melyet az oláhországi politikuskok és tőkepénzesek a hazai népvezetőkkel egyetemben folytatnak abból a czélból, hogy megzavarják egy idegen állam belső békéjét és felforgassák a törvényes jogrendet.

Jó lesz megkérdezni Kálnoky gróftól, hogy vajjon megengedhetőnek tartja-e azt a példátlan politikai indolenciát, melyet Oláhország kormánya tanúsít ama mozgalmakkal szemben, melyeknek végeredményében a Magyar állam területén lakó népek belső nyugalma és egyetértése megzavartatik.

Helyes dolog lesz felvilágosítást kérni a külügyi politika vezetőjétől az iránt, hogy minő eszközök alkalmazásával véli Oláhország kormányát kizavarni tétlenségéből és különösen, mily eszközökkel gondolja Oláhország kormányát arra bírni, hogy valahára gátot vessen a hazai oláh politikai kalandorok odaözlése és gyakori érintkezésének és gátat vessen egyúttal az oláhországi pénz beözönlésének.

És ha kérdést intéznek Kálnoky grófhhoz, hát akkor ne elégedjenek meg holmi szintelen és lágymeleg válasszal, hanem tárgyalják a kérdést érdeme szerint, mert abban mindenki bizonyos lehet, hogy a hazai oláh agitátorok munkája teljesen meddő maradna, ha Oláhország alattvalói részéről nem fogadtatnának olyan meleg rokonszenvvel és nem láttatnának el olyan bőséges — utravalóval.

Tessék a delegációnak Kálnoky urral valahára erélyes fellépésre határozni magát.

Egyelőre a szokott diplomáciai jegyzékváltás is megtenné a hatását, később aztán jöhetne a dolgoknak komolyabbik fele.

Mert, hogy itt erélyes közbelépésre van szükség, azt tán még Kálnoky gróf is beismeri, ha fáradságot vesz magának alapos információt szerezni az eddig elmellőzött — oláh-kérdésről.

Politikai hírek.

A főispán felebezési joga. A belügyminiszter egy főispáni fölterjesztés folytán kijelentette, hogy arra nézve, vajjon a két egybehangzó határozattal elintézt fegyelmi ügyeknek a főispán általi bejelentésére megállapított nyolcz napi határidő, mely időpont-

tól számítandó, a községi törvény nem tartalmaz ugyan rendelkezést; tekintettel azonban arra, hogy az érdekeltek számára engedett felebezési határidő a kézbesítés napjától számítandó; s tekintettel arra, hogy az 1885. XXIII. t.-czik analóg rendelkezése a felebezési határidőt illetőleg, a főispánra nézve is a határozat kézbesítését veszi alapul; mindezeknél fogva a községi törvény 99-dik §-ában a főispán számára biztosított felebezési jog érvényesítés időpontjára nézve is a határozat közlése vagy kézbesítése veendő irányadónak.

Oláh kérdés a delegációban. A delegációk idej ülésszakának egyik kiválóan érdekes mozzanatát fogja képezni az oláh-kérdés fölvetése a magyar delegáció külügyi albizottságában. Értesülésünk szerint ugyanis egy kormányparti, mint ellenzéki részről föl fogják az albizottságban hívni a külügyminiszter figyelmét arra a körülményre, hogy az oláh agitáció az erdélyi részekben alig palástolt támogatásával találkozik a bucaresti hivatalos tényezőknek s különösen az azokkal benső összeköttetésben álló némely köröknek. A külügyminiszter ez alkalommal felvilágosításokat fog nyújtani az albizottságnak ama lépésekről, melyeket ebben az ügyben az oláh kormánynál tett.

Egyveleg.

Háboru Kóréáért.

London, jul. 31.

A Reuter-ügynökség jelenti Sanghaiból: Tientsinből érkezett magánjelentés szerint az Chenyuen páncélos hajót, a kínai hajóraj legnagyobb és legújabb szerkezetű hajóját a japánok tegnap elsüllyesztették. Hir szerint még másik két csirkáló hajót is a japánok elfoglaltak és elpusztítottak.

Anarkisták Svájcban.

Zürich, jul. 31.

A svájci rendőrség, az olasz és a francia rendőrség ügynökeinek közreműködésével, a legszigorubb megfigyelés alá vette az anarkista-törvény következtében Franciaországból kiutasított és Svájcban megtelepedett anarkistákat. Gori ügyvéd, Caserionak anarkista oktatója, Luganóban tartózkodik. Az itt levő anarkisták élükön leveleznek társaikkal.

Bandi gyilkosa.

Livorno, jul. 31.

A Bandi család kocsisa és mások, kiket ma délután Lucchesivel szembesítettek felismerték Lucchesiben Bandi József hirlapíró gyilkosát.

Merénylet a főkörmányzó ellen.

Róma, jul. 31.

A Stefánia ügynökségnek jelentik Caneből: Kreta sziget főkörmányzója ellen merényletet követtek el. Egy ismeretlen ember az utcáról puskával belőtt a pénzügyminiszterium földszinten levő szobájába, a hol a kormányzó volt és a kormányzót fején megsebesítette. A seb, úgy látszik, jelentéktelen. Nem tudják, vajlon a merénylet személyes bosszu műve-e vagy pedig politikai büntetés.

Vandál tett.

Frankfurt, július 31.

Egy helybéli képtárban I. Vilmos császár és Moltke tábornok arczképét a nyilvános képtárlátogatás alatt vandál módon meg rongálták. Így például Vilmos császár szemét kikaparták. A tettet eddigelé nem sikerült kinyomozni.

Vilmos főherczeg halála.

Bécs, augusztus 1.

Az udvar és maga Bécs városa nagy előkészületeket tesz Vilmos főherczeg temetésére. A közönség nagy részvételt van tele a szerencsétlenül járt főherczeg iránt, kinek halála olyan fájdalommal sújtotta az uralkodó családot.

A bádeni nagy halott ravatalára minden pillanatban újabb és újabb koszorúk érkeznek, a királyi család pedig mindenfelől részvétárviratokat kap.

Ma Umberto olasz király és a luxemburgi nagyherczeg fejezték ki táviratban meleg részvétüket.

Az udvar gyászba anguszttus másodikától számítva 16 napig fog tartani. Az első nyolcz nap teljes gyász lesz, a mikor az udvar nőtagjai fekete ruhában, fekete diszítéssel, fekete keztyűkkel fognak járni, a katonatisztok, tábornokok pedig a gyász egész ideje alatt fátvált viselnek karjukon.

A holttest ma este érkezik külön vonaton Badenből Bécsbe. Kilencz órakor fogja beszentelni a német lovagrend priorja és több papi személyiség s csak azután teszik különvonatra.

A temetésre ma ideérkezett Károly István főherczeg Fiuméből. Továbbá megérkeztek: gróf Széchen Antal főmarsal, gróf Hunyady Kálmán főszertartásmester, Galgóczy hadtestparancsnok Nagy-Szebenből, a 12. hadtesthez tartozó tüzezeredek küldöttségével.

A ma érkezett koszorúk közt elsőnek érkezett Mária főherczegnő és Rainer főherczeg koszorúja e felirással: „A legforróbban szeretett testvérnek és barátának — Mária és

Rainer*, Jenő főherczeg koszorúja e felírást viseli:

„Utolsó üdvözlét!”

Koszorukat küldték még Károlyi István Albrecht Szalvátor és Lipót Szalvátor főherczegek, Blanka főherczegnő, Lipót Ágost kurburg-gothai herczeg és felesége Karolina főherczegnő. Mária Immaculata koszorúján ez a felírás van:

„Szerető unokahugodtól.”

A különböző hadtesteken kívül a hadi tengerészet nevében is tettek le koszorút a ravatalra.

Albrecht főherczeg nem vesz részt a temetésen. A király maga kívánja azt, mert nem akarja, hogy az agg főherczeg magát a temetés izgalmainak kitegye. A főherczeg ezért Madonna di Campiglióba indult, a hol hosszabb ideig fog maradni. Tegnap délután öt órakor már Meránba is érkezett, a honnan tovább folytatja útját.

Báró Eötvös Loránd vallás- és közoktatási miniszter szombaton nem ad kihallgatást, minthogy Vilmos főherczeg temetésére Bécsbe utazik.

Egy agyonlövés története.

Lukács László esete.

Nagy izgatottságot keltett e napokban a Tribunának az a gyorsan megzafolt híre, hogy Lucaciú László lazfalusi oláh papot, a kit a Memorandum körül való szereplése miatt a kolozsvári törvényszék öt esztendei fogházra ítelt, agyonlőtték.

Egy ma érkezett oláh lap részleteket közöl Lucaciú elfogatásáról, melyekből a hír keletkezésének okait is megtudhatjuk. Ezek szerint, Lucaciú lazfalusi lakásába július 27-én délelőtt 11 órakor egy csendőr tiszthelyettes vezetése alatt 8 csendőr állított be. A tiszthelyettes az idező végzés kézbesítésekor azonnal fogolynak nyilvánította Lucaciút, házat pedig az elutazásig csendőreivel őrizet alá helyeztetette. Délután 2 órakor Lucaciú egyik barátjával, a csendőrök által észre nem véve, a hőség elől a házával szomszédos kert fái alá menekült. A házban elhelyezett csendőr, nem látva sehol a foglyot, azt gondolta, hogy megszökött és társait erre vészpijával figyelmeztette. Ezek persze egymásnak adták át a vészjelt és rövid idő alatt az egész falu felfordult. Oláh parasztszék gyülekeztek a pap háza el és ezek állítólag hallották, a mint egy csendőr mondotta volna:

— Ha megszökött, agyon kell löni.

Persze ennél sem kellett több, a nép a második perczen szentil meg volt győződve, hogy Lucaciút agyonlőtték. Egy szűles oláh paraszt odalépett a tiszthelyetteshez és így szolt hozzá:

— Itt oláh ország van, a császár országa, nem a magyaroké; a császár parancsol és nem te.

Az izgatottság nőttön-nőtt, a ház előtt a népcsoport mind nagyobb lett. Eközben a

AZ „ELLENZÉK” TÁRCZÁJA.

1894. Augusztus 2.

A vadember.

— Rajz az orosz életből. —

Írta: CRASSESÇU VIKTOR.

Fordította: **Koós Ferencz** kir. tan. nyug. kir. tanfelügyelő.

Szép nyári nap volt, a nap áthaladt a délkörön s némi felhő által eltakarva, nem volt képes leperzseltetni, leforrázni azt a széles terjedelmű mezőt, a mely a Nesztől Rezina község határára egészen a révig nyúlt el.

A térdig érő fűbe rejtőztek el az élő állatok legioi, kivéve a jeszunyogokat, szipolyokat, melyek felhasználva azt a hűvösséget, a mit a felhő mögé bujt nap sugarainak hiánya okozott, ide s tova röpöködtek. Topor Vazul nagy boér, rezinai birtokos és mindazon mezőségek és rétek urának feje felett és areza előtt, melyek nagy mennyiségű egészen a Zahárna kolostorig terjedtek. Vazul korán reggel elindult lóháton egy török ménlovon, agarai által kísérve, hogy süldő nyulatok fognon, s aztán annyi erőkötés által kimerülve, leheveredett a fűbe, és megpihent. Az ebek is elfáradtak, mert kinek jutna eszébe nyár közepén nyulatokat fogdosni, midőn a vadászat gyöngye és semmi más, és a midőn a hőség olyan magas foku, hogy élvez megstulsz? Az agarak is a gazda fejéhez lefektették és egyik a másik-

nak talpát nyalogatá, a mely tele volt a szegény nyulat vértől.

Vazul teste pihent, de lelkének épen nem volt nyugalma! Nézegette a feje fölötti eget, nézegette a felhőket, de gondolatai ettől a helytől messze kalandoztak. Eszébe jutott Vazul-nak, hogyan látta ezeltől Mariorát, a gázkai bíró leányát. Gázkai község szomszédos Rezinával, s hogyan csókolt meg, mert szerette Mariorát, fényes délből az őszes tánczoló előtti; sőt jelen volt ennek jegyese Csopirra is, ez a derek fiú és jeles csolnakázó. Poruljárt volna a Kokonás — ur — de szerencséje volt, hogy nem messze költözött volt lovát, csakis alig-alig szabadult meg ő kelme a Csopirra kezei közül.

„Na hagyj el Kokona, vesszek el, ha meg nem tréfállok én, kiáltá utánna nagy szájával a jegybejáró.”

Vazul azonban rohant a mint lova lábai birhatták, sőt elrohanása közben olyat intett vissza, hogy a legények hangos nevetésben törtek ki, a jegybejáró pedig fogait csikorgatta.

Legyek én számár disznó és ezudar kutya, ha be nem töröm én Topir Kokonának oldalbordáit, ha János kocsáros megannyit kérédek is, — hogy megörzi a boért.

Vazul mindezt tudta, tudta, hogy a gázkai rezések — szabad emberek — az ördög porontyai, de főleg Csopirra, a ki e mellett menekülő is volt. Azonban bár hogyan is, ő Topor, a Vazul fia, ő hogy féljen egy hitvány földönfutótól! Ő verjen meg engemet? no majd meglátjuk.

És igaza volt a Kokonásnak, hogy így szoljon: „majd meglátjuk”, mert olyan legényt mint Vazulka volt, a környéken sok postajárásra nem találál. Szüleiktől korán elmaradván, rokonai egy finóvoldéba adták, nem sikerült a tanfolyamokat bevégezni, mert szerelmeskedni kezdett az igazgató leányával és kicsapták, miután a leány apját pofon kapta. A pénz a dolgot kiegyenlítette. Alig 15 éves korában nagy vagyonnal, nem birván vágyait fékezni, a lovassághoz állott be, de nagy bajjal maradhatott ott egy ideig aztán onnan is kidobták, miután egy katonának bezuzta a fejét, lehet hogy bezárták volna, de a pénz itt is teljesítette kötelességét s másfelől az ezredes is rokona volt. Városba telepedett, de ott is botrányt botrányra halmozott; több embert leverte lovával a földre; megfogott egy papot és pörére vetköztette és így bocsátotta utra s több efféle dolgokat csinált. Különösen izrael fiai félték tőle mint az ördög-től, mert a melyiket megcsiphetette, megborította fejét szentelt vízzel megnedvesítette és szuokkal kente be és több ilyen izetlen tréfát követett el rajta.

Azonban minden csak egy ideig ment, a meddig azon törte fejét, hogy úgy illenek, miszerint ő lóháton menjen a templomba. Erre azonban a kormányzó utasította, hogy hagyja el a várost és lovas legények által kísérve jószágára küldötté azaz száműzetésbe. Oh, ha láttad volna, hogy mit szenvedett a szegény parasztszék az ilyen földes urtól!

Vazul egész nap a nyulatokat kergette a mezőn, letaposta a vetéseket, átugratott a kerítéseken szolgacsapatjával lóháton utána

és az effélék miatt csakhamar a „vadember” gúnynévet kapta.

A mi hőstünk most a fűbe heverészve gondolkozott a történetek felett. „Hogyan? engemet verjen meg? gondolá? kezét Topor Vazulra tegye? Es kicsoda? egy koldus paraszt egy menekült? Aztán nem birván haragjával és dühével, lóra pattant és mint valami meggyezett rohant Rezinára.

Kokonás valóban megjárta. Drágán fizette meg a gázkai bíró leánya megcsókolását. Csopirra és még három-négy legény megcsipette, pörére vetköztette, vizes kötéllel elpálolta és félfélő haját, bajuszát levágta, azután egy számúra kötötte és Isten számában utnak eresztette, míg aztán cselédei rátálatk és Kokonát Vazul a számárról leoldották.

Topor Vazul egy hónapig fekdött halálos ágyán. Mi mindent el nem követett Sándor popa! S a szenteltvíz és az utolsó kenet és minden egyéb mind hiában. Vazul az ágyban végig nyújtózkodva behunyt szemekkel éjjel-nappal a kinokról és torturákról gondolkodott, a melyet nemesak Csopirán, de az egész falun el fog követni.

Felgyújtsam? gondolá: Nem. Megmérgezem? Nem. Hogy, hogy... mi az ördögöt csináljak vele? A parasztszék parasztok ugyan, de földönfutók!

Egyszer azonban kitalálta, örülként ugrott ki az ágyból s elkezdett a szobában kaczagni és tánczolni, a bosszuállás fényes gondolata villant meg agyában.

Anna lelkem, kiáltá fel Vazul szolgálja az öreg házínőnek, a mi Kokonásunk megbolondult!..

Hallgass te részeges korsó! felelé amaz.

Jer tehát és lásd te is!

Midőn az öreg házínő a szobába lépett, Vazul egymagára minden segítség nélkül fel volt öltözve, Anna kiment a szobából.

Részeg és gazember, mondá a férjének s többet semmit.

Tudom, tudom, most már megtaláltam, a mit kerestem, mondá Vazul hangosan.

Tenyerebe csapott és midőn a szolgál belépett, mondá neki, hogy hívja be Czapot s aztán mormogá... „Megtanítalak én te földönfutó, megemelegsz te engemet még a másvilágon is! várj csak!...”

Te Czáp, mondá Vazul az ő kedves vadászának a egyúttal peczérének és minden oktalankodása részesének, te Czáp, tudd meg holnapig, hogy mikor lesz Csopirra eljegyzése és kik lesznek oda meghíva. Nem kételkedem, hogy ott lesznek mind a parasztszék, az ő barátai. Érted?

Értem, felelé Czáp.

A ló és az agarak készen legyenek, el-

megyek, hogy lássam, mit csinálnak a stüldők. Aztán elindult a Kokonás, kurjongatva úgy, hogy a tulsópartól a Zahárna klastromtól vissza hangzott, kurjongatott, a parasztszék pedig keresztet vetettek magokra, mondogatván: „Ismét belebujt az ördög a vademberbe;” de daczára annak, hogy Vazul egész lelkéből ohajította, hogy elfeledje azt a megaláztatást, a mit vele a gázkai parasztszék elkövettek, nem bírta elfeledni, nem találta helyét, habár mindig bizonyos volt a

nagy zajra maga Lucaci is elősietett és megmutatta magát háza küszöbén. Mikor a nép meglátta, az izgatottság azonnal lecsillapult. Az egész dolog körülbelül félórát tartott és jóllehet Lucaci személyes megjelenése azonnal megegyeztette a róla terjesztett halálhírt, az oláh lapok ennek dacára három napig fentartották, terjesztették, cikkeztek róla, kétségkívül csak azzal a számdékkal, hogy ezzel az ügy sem nyugodt kedélyeket felizgassák.

A tizenkét pópá pöre.

A múlt hónap elején tizenkét oláh papot a királyi ügyészség amiatt állított a kolozsvári esküdtsek elé, mert, amikor az esküdtsek a Replika terjesztésével elkötetett ígázás miatt Popovici C. Auréli, Román Miklóst, Baltes András, Albini Septimius, Russu Sirianul és Dordea Sándort, egyúttal a Tribuna egyik cikke miatt is bűnösnek ítélte, a nevük aláírásával részvétíratot tettek közé a Tribuna-ban.

Összegyűltek az egyik parókán, közösen megfogalmazták a nyilatkozatot, amelynek Eliteltjeinkhez való csatlakozás címet adtak és aláírták. Az aláírtak a következők: Burszán János alsó-sebesi, Pap Konstantin harinai, Anka Sándor kerlési, Bungardeán Mihály billaki, Muresan Elizeusz sajókereszturi, Nechita Vazul felsősebesi, Deák Traján frisi, Moldován Traján sajó-mogyorósi, Timár János berbádi, Rácz János sajó-solymosi, Suja Nikita nézi, Marosán János sajókereszturi görög-katholikus lelkészek.

A részvétíratban az oláh-ügy „derék harcossainak” dicsőítményeket zengenek s a többiek közt a következőket mondják:

„Haladatok a megkezdett uton, az egyetlen údvizitón a mi nagyon is elnyomott népünk nézve, s jussom eszetekbe, hogy a megrögzött bajok, mióta a világ fennáll, mindig csak súlyos áldozatokkal orvosoltattak.”

A főügyészség a cikkek miatt a büntetőtörvény 174. szakasza alapján vádat emelt ellenünk.

A tizenkét pappal együtt a vádlottak padjára került Popa Necsa János és Baltes András is a Tribuna nyomtatója és felelős szerkesztője, a köteles gondosság és figyelem elmulasztása miatt.

A megtartott esküdtseki tárgyaláson kitűnt, hogy az inkriminált közleményt az értekezlet megbízásából Burszán János fogalmazta. A vádlottak védekezése az volt, hogy nem is gondolták, hogy tilos dolgot cselekedni, mert ők csak lelkesítő kötelességükből kifolyólag „megvizsgálni akarták a szenvedőket.”

Az esküdtsek az agg Muresán kivételével valamennyi pópát bűnösnek nyilvánították és Bungeadeán meg Sajtúkét-két havi a többiek pedig három-három havi fogházra ítélték, úgy azonban, hogy fogházi munkát nem kell végezniük. Baltest 200 forint, Necsát 100 fti pénzbüntetésre ítélték.

Az elítéltek semmisségi panasszal fordultak a Kuriához, ahol Czorda Bódog elnöklése és Székely Ferencz kuriai bíró referálása mellett ma tárgyalták az ügyet.

A sajtótanács a semmisségi okok alapos megvizsgálása után az elítelt pópák semmisségi panaszát, mint alaptalan elvetette.

felől, hogy eljő számára is a bosszuállás napja. Most a hajtás által kimerülve, a fűbe heveredett, de nem volt nyugalma és a mint mondám, vágatva rohant Rezinára, hogy Czáptól tudomást kapjan.

Czáp már odahaza várta. Mihelyt belépett a boér az udvarba sietett feléje.

Mindent tudok: hol, hogyan és mi... sugta Czáp.

„Jól van, jer most velem a szobába!” mondá Topor.

Na beszélj! mondá Czápnak a boér, a mint a szobába lépetek.

Miféle nap lesz mához egy hétre? Kedd! A jövő kedden lesz az eljegyzés az öreg Csopirra házában, sokan lesznek meghíva. Agaki és még három más cigány fog-

nak zenélni, a gazda megvette az öreg pisze Sofren gölyéjét, öt rublát adott érte, elveszi a leányát, de az öreg Sofren azt felelte, hogy nem tesz semmit.

Mit hadarod ezeket nekem, te számar te oktan állat? ordítá Czápnak, Vazul miközben nekem az öreg Sofren gyűjtőjéhez, s hogy elveszi a Csopirra leányát? Gaz kölyök, kik vannak meghíva, névszerint kik, tudod-e te ostoba?

Sokan felelé halkan, Czáp sokan!

Sokan gunyolódék a gazda és ökleivel vérbe borította a szolgát.

Takarodj, mondá dühöngve és tud meg, hogy, kik vannak névszerint meghíva... Indulj!...

Csokolom kezeit, mondá a szegény Czáp és távozott.

Va zul dühösen toporzékolt a szobá-

Wekerle Nagy-Bányán.

Wekerle Sándor miniszterelnök jövő vasárnap tartja Nagy-Bányán beszámoló beszédét.

E beszédben, mint halljuk, a kormány-nak őszi munka-programját terjeszti elő. Nagy-Bányára utaztában, mint a kormány-párti lapok ismételt jelentették, Szatmárról fog néhány órát tölteni. A szatmári program azonban időközben egy kis változást szenvedett, a mennyiben félhivatalos lapok kezdetben azt jelentették, hogy a miniszterelnök a püspöki palotában fog villásregelizni; míg most már ez a püspöki villásregelizés az uti programban nem szerepel.

Az utazásról a következő félhivatalos közleményt adták ki:

Wekerle miniszterelnök e hó 4-én este utazik Nagy-Bányára. Utközben a miniszterelnök Szatmár, hova vasárnap, 5-én reggel 6 órakor érkezik, ki fog szállni és három órai ott tartózkodás után tovább folytatja útját, úgy, hogy Nagy-Bányára pontban déli 12 órakor érkezik meg.

A miniszterelnök kíséretében lesz Gräzenstein Béla miniszteri-tanácos és Podovics Sándor osztály-tanácos, kik Budapestről 4-én indulnak el.

A miniszterelnök csak Szolnokon fog a vonatához csatlakozni, hová Dánosról Ceglédre át érkezik.

A miniszterelnök még vasárnap tartja beszámoló-beszédét a vendéglő nagy dísztermében; hétfőn részt vesz a bánya-kongresszus kirándulásán és aznap este 6-án Lembergbe utazik, hogy a galicziai országos kiállítást megtekintse.

Ezen utjában csatlakoznak hozzá Lukács Béla kereskedelmi miniszter, Josipovics Imre horvát miniszter és báró Bánffy Dezső, a képviselőház elnöke, valamint több országgyűlési képviselő.

Az erdélyi gazda helyzete.

— Kapcsolatban az oláh kérdéssel. —

Írta: Gróf Lázár Ádám.

A „Hazánk” mai számából vesszük át az aktualis érdekű cikket:

Manapság úgy a sajtóban, mint a hivatalos és nem hivatalos társadalom élénk megbeszélés tárgyát képezi az u. n. oláh kérdés.

Fent és alant egyaránt annak megoldásán fáradoznak s ugyanakkor helytelenül választván a kiindulási pontot, természetszerűleg eredményükben is helytelen konklúzió-ra jutnak.

Ugy képezem a mi gyógyító eljárásunkat, mint azon felületes orvost, ki a betegnél a legsúlyosab szimptomákat várja be, s akkor mandula-tejet rendel, holott vérmérgezés forogván fenn, üteket kellett volna jó eleve lekötöni, hogy az egésztest meg ne mérgeztessék.

Most már odáig jutottunk, hogy a legnagyobb represszáliákat kell alkalmazni, s még sem elég.

Bámuljuk a külföldet a maga szörnyetegében: az anarkizmusban s felve jöszünk 1—2 évtizedet midőn az nálunk is meg fog jelenni, ugyanakkor feledjük, hogy nálunk is megvan ugyanaz, de sőt veszedelmesebb alakban, mert a mig ott a vagyonatlanok vetik fel a szociál-anarkikus eszméket s készek érte dinamit, bomba és törrel harcra kelni, addig nálunk jómódban, egyenlő jogokban s teljes szabadságban élő polgártársaink a leg-hatalmasabb fegyverhez, a tollhoz nyulnak, megtagadják a törvényt s ugyanakkor bitorlással vádolnak, megtagadják a királyt s a császárra hivatkoznak, megtagadják a közös magyar hazát s ugyanakkor a nagy Dákóro-

mánia nagy eszméjét ápolják, ahoz készítik térképeiket, azt oltják fiaikba s ezért epednek imádságukban.

Sajnos, hogy ezt csak most látjuk, most már nem is lehet a hivatalos optimizmus szemüvegén nézni a dolgokat, hanem alkalmas módon az orvosláshoz kell kezdeni, holott az állapot ma sem külön, akár egy évtized előtt, mert mi erdélyiek akkor is jajgattunk, csak hogy szavaink süket fülekre találtak s feledtük a má-t, egy jobb holnap reményében.

Elmondandok egyet mást, a mit talán tudni nem lesz felesleges Erdélyről, Elmondom első sorban azt, hogy Erdély még a múlt századokban vívott küzdelmekben nagyon kifáradott, addig míg hazánk Királyhágón teli része fejlődhetett, erősödött izmosodott, mi csak vegetáltunk.

Sajátos földrajzi fekvésünknek s az abból folyó természeti akadályoknál fogva, később sem voltunk azon kellemes helyzetben hogy a haladó kor vívmányaival áthidaljuk a képződött nagy űrt, nem kapcsolhattuk magunkat a világot átszelő vasuti hálózatokba, hajózásiunk nincs — nem is volt — erőnk pedig vajmi kevés ahhoz, hogy a nehéz te-repriszonyok nehéz építésére csak gondolkodjunk volna is.

Mi természetesebb tehát, hogy a mely arányban fejlődtek más államok s maga az anyaország is, mi azon arányban maradtunk vissza, s versenyre nem kelhetvén, az őstermelésnél egyébre nem gondolhattunk s így vagyon gyarapodásról szó sem lehetett, s ha mindezek dacára országunk fenn tudta magát tartani, egyedüli érdeme azon középbirtokos osztálynak, mely szívósnan ragaszkodott az ősi földhöz s abból egy talpalatnyit sem kívánt feladni.

Végre eljutott hozzánk is a kultúra a maga eszközeivel, fokozottabb tevékenységre ösztönözte az egyéneket, de a társadalom soká mezdulatlan maradt, mert akkor vált meg nehezebbé sorsunk, hiányozván a „perpetuum mobile”: a pénz, hiányzott a tőke megnyerésére alkalmas bázisul szolgáló telekjegyzőkönyv, az igények azonban nőttek, a közterhek szaporodtak s polyp-karjait kinyújtotta az uzsora.

Végre ez ellen is intézkedett a törvényhozás, hitelviszonyaink mérsékelten javultak s midőn már-már beletaláltuk volna magunkat a modern gazdálkodásba, tisztába jöttünk azzal, hogy nemcsak 3, 4, de 6 havi lejáratú váltók is vannak, melyekkel fogyatékos jövedelmünket némelykor pótolni lehet, beitt a kolozsvári tekintélyesebb pénzintézetekbe a „krach”, váltóink gyors lejáratúvá lesznek s azt sem tudjuk, honnét és miből fedezzük?

Ez a magyar gazda sorsa.

Oláhaink ezalatt a dus papi jövedelmekből soutinírozott s nemzeti fanatizmusból összerakott pénzintézeteikből nemcsak igyekeznek embereiket ellátni s a magyar birtokosokra kölesnt adni, hanem azon intézkedéseket egyúttal mint a házfatiatlan tendenciák állandó melegágyát ápolj áks felburjánkoztatják a „Memorandum” plantáját.

No hát, tisztelt uraim, adjanak önök, kiknek módjukban áll egy oly hatalmas pénzintézetet az erdélyi részeknek, mely a méltányos igényeket kielégítse — egy erős birtokososztályt megtartsa, illetve fejlesszen mert akkor önkényt és a leghelyesebb uton lesz megoldva a most már komplikált kérdés, s ez által feleslegessé lesz téve minden olyan pénzintézet, mely inkább csak eszköz mint cél.

Itt tapogatódnának! itt van a dolog vénája s ne adjanak a betegnek mandulát-jét akkor, mikor üterét kell elkötöni.

— kiáltá zavaros hangon, a szavakat egymásba folyva ejtve ki. Ő tönkre tett engem — úgy bánt velem, mint egy kuttyával! De megölöm — megölöm! Maga nem tart vissza! Megölöm!

A szegény kis ikrek elkezdtek sirni. Két kívánság között ingadoztak, szerettek volna elszaladni és szerettek volna ott maradni és segíteni, hogy Eduárdot valami gonoszág elkövetésétől visszatartsák. Bleanné a fia nyakán csingve, annak a vállán keresztül reájuk nézve, mondta nekik, hogy szaladjanak fel a lépcsőn és legyenek csendesen és a kis leányok készséggel engedelmeskedtek ennek a parancsnak.

Pamela azt akarta, hogy Janka, is menjen velük. De Janka, a kinek szenvedélyes fele bátorsága volt elég, nem akarta az anyját és a testvérét egy olyan emberrel egyedül hagyni a kiről őkt azt kezdtek hinni, hogy veszedelmes őrlt.

— Talán lecsendesül ha téged nem fog látni, — mondta Pamela.

— Nem hiszem — ő éppen úgy fog haragudni rád a miért vissza tartóztatad tőlem, a hogy én reám haragszik.

— Mig a leányok e szavakat váltották, változás jött a testvérük és a düh, mely néhány pillanattal előbb gőrcsös vonaglásba hozta a vonásait, fokozatosan olyan bamba kifejezésnek adott helyet, a milyen akkor volt midőn a szobába lépett. Megszűnt az anyjával küzdeni, de bután nézett le reá.

— Mit csinál maga? — kérdé. Nem tud nekem békét hagyni.

Félig megnyugtatta, az anyja nevetni kezdett, megfogta a kezét, a diványhoz vezette, és arra leültette.

A mint Eduárd a szobán keresztül ment Pamela gyors mozdulattal kérte Jankát, hogy használja fel az alkalmat és me-neküljön a szobából, míg Eduárd háttal van fordulva.

Kik vannak Előpatakon?

Sándor János, erdőgondnok, Prázsmár, J. J. Pallanea, kereskedő, Brailla. Barbala Loibel magánzó, Bukurest. Nita Vasilescu Brailla. N. Pappa és családja hivatalnok, Bukurest. Vitéz János kereskedő, Bukurest. Szabó Imre kereskedő. Brasó. Goldstein Simon kereskedő, Gyulafehérvár. Victoria Bence. orvos neje, Calaras. Rosa Negrescu magánzó, Bukurest. D. Jean, Hadje Enthimion, kereskedő, Bukurest. A. Feldmann, kereskedő, Buzeu. Krainik Abraham kereskedő, Bukurest. George Constatinescu kereskedő, Plojest. C. Fronescu, hivatalnok, Bukurest. Al. Alexandrescu hivatalnok, Bukurest. Hirschenhauser József, V. Hunyad, Kümmelheim Róza, magánzó, Budapest, Abramovics Hanna, Focsán, Komzitsky Jánosné, birtokos, Békés, Kosaru Miklós árvászeki üllök, Temesvár, dr. M. Beck hitszónok, Bukurest. C. H. Bassarabescu birtokos, Buzeu. D. Niculescu, birtokos, Buzeu. Julie Albert magánzó, Brassó. Vasilin Moszkovin tőkepenzes, Bukurest. Engelmann H. kereskedő, Dicső-Szentmárton. Dr. Andreu Micu ügyvéd, Fogaras. Anna Guttmann kereskedő neje, Bukurest. Adela Camerling kereskedő, Bukurest. D. Constantinescu és családja kávé, Bukurest. Florea Stamatescu birtokos, Bukurest. Fradel Reichenstein magánzó, Bukurest. Gabriel Stamm magánzó, Bukurest. Mátyás Mátyásné, Brassó. E. Rutescu magánzó, Bukurest. Gheorge Jonescu tanár, Craiova. Alexandru Micu kanonok, Bra-lázsfalva. Özv. Doboczy Albertné, Brassó. Dumitru D. Hristu közoktatásügyi miniszteri hivatalnok, Bukurest. Stef. Jonescu katonatiszt, Bukurest. Demetriu Marcu plebános Birchis. J. Joannidi, tőkepenzes, Bukurest. Helena Deutsch, kereskedő neje. Lugos. Ella Grisbreh, Lugos.

MINDENFÉLE.

Kolozsvár, augusztus 2.

— Bérkocsi éjjeli szolgálaton.

Nem épen ritkán fordul elő olyan eset, mikor vagy a mentőknek, vagy a rendőrségnek, vagy a közönségnek szüksége van éjszaka bérkocsira esetleges szerencsétlenség, tűzvész vagy egyéb könnyen előfordulható eset miatt. Ilyenkor mindig azt tapasztaljuk, hogy nincsen egyetlen bérkocsi éjjeli szolgálaton, — pedig a bérkocsi iparról szóló szabályrendelet 5-ik szakasza felhatalmazza a főkapitányt, — hogy a bérkocsi ipart üzőkkel rendre éjszakai inspektiót végeztessen. Ezért hát jól tenné a főkapitány ur, ha a szabályrendelet illető szakaszát alkalmazná.

— Mentovich Gyula kir. járásbíró

ma kezdette meg hat hétre terjedő szabadság-idejének élvezetét. Távolléte alatt a városi kir. járásbírósg ügyeinek vezetésével a kir. törvényszék elnöke Salamon Sándort, a járásbírósgát derék albiráját s a büntető-osztály vezetőjét bízta meg.

A sétatérben az a rossz szokás uralkodik, hogy egyesek bicikliző gyerekeket, mások meg kuttyákat viszik magukkal, — mely utóbbi állatokat néha falkákba verődve rémes morgással szokatlan bemutatkoznak és esetleg összekapni, — miáltal zavarják a közönséget. A gyerekeknek sinces megengedve a sportúzés a sétányon s éppen ezért szükséges, hogy más helyet válasszanak, a hol nem zavarják állandóan a sétáló közönséget. A rendőreit arra kérjük, hogy az irányban is terjesztsek ki becses figyelmüket. (Beküldetett).

— Adomány. Sigmund D. orsz. kévr.

5 az az öt forintot adományozott a kolozs-

vári mentő egyesületnek, melyért az egyile elnöksége halás köszönetét nyilvánítja.

— **Czellengők.** A közönség körében panaszkok merültek fel az iránt, hogy Kolozsvárt megszaporodtak a dologkerülő czellengők, a kik magánházakhoz betolakodnak ott kéregetnek és ha szeret ejtethetik lopnak is. Igen idős volna, ha a sok csavargó közül egy kis szigorú razziaát végezne a rendőrség még pedig gyorsan, mert ez a közveszélyes tünnet nem tűr halogatást.

— **Színház.** Tegnap másodszor került előadásra a Makróczy János által meggyarosított „Bolond gondolat” című boház, a melyen jól mulatott a szép számban összegyűlt közönség.

— **Megyeri Dezső jutalomtérka** lesz 4-én az az szombat. Szinre kerül: „Az első polgári házasság” című énekes boház. A mulatságos boház főszerepeit a jutalmazandókn kívül, ki új kupletet is fog énekelni, Sipos Etel, Tárnok Gizella, Krasznainé, Vendrei, Pusztai Siremi, Hegedűs, Hadai és Goth játszik.

— Robinson Crusoe. Van-e valaki

kiben ez a név édes gyermekkori emléket ne ébresztene? Minő mohó vágygyal olvastuk Robinsonnak hajótörését, lelkünk egész hevével kísértük kalandjait és közben jót mosolyogtunk a megtérített fiatal emberrel. Péntek naiv, bohó tettein. Komor Gyulának jutott eszébe szinpadra vinni Robinson édes kalandjait, még pedig látványos, énekes tündérrege alakjában, tarkítva élénk kékkel, tánczozal, stb. A darab holnap kerül nálunk először szinre gyermek- és népiadással. Melegen ajánljuk ez előadást a szűk figyelmébe, annál is inkább, mert a darab fél hét órakor veszi kezdetét és fél kilencz órára vége is lesz.

— **Az E. K. E. kolozsmegyei osztálya** egyikét rendezte legsikerültebb kirándulásainak. Junius hó 26-án a délutáni vonattal 6 osztálytag utazott B.-Hunyadra és onnan kocsin folytatva útját Meregtről, itt Siko Kanut vendégszerető házában megállapították a részletes utitervet és megválasztották öt teljhatalmu parancsnokokat. — Másnap reggel 5 órakor már lovon ült a ki csapat, meg a délelőtti folyamán elérte Retyiczelt és fáradságos hegymászás, helyenkint kuszas után a Székelyjő patak alkotta, pártját ritkító hatalmas vizeses látványában gyönyörködött. — Még a délután folyamán megmászta a hatalmas sziklákkal tarkított és fenyes erdőt s csak a lovak lehetőségeinek megmondható, hogy mily fáradsággal érték el a Vlegyásza lábához; itt már éjjeli tanfolyár kellett gondoskodni, csakhamar vigan lobogott a hatalmas tűz, fort a thea-víz szorgott a sülő szalonba nagy adagokban és az éles tár dus tartalma s a pinceszék is megszínyle a vig turisták mohó-éhszomját. A dus estebedet üdítő álom követte volna, ha már a szunyokálókát fel nem riasztja egy éjjeltájban a nagy elemi erővel kitört zivatar hullott az isten áldása, cikázott a villám ázott a föld és a rajta heverők, facsaró vizet lett telítve a fáradt turisták loden-takárója nem ismert a zápor kör- és rangkülönbséget, mindenkinek kijutott belőle. Nem volt mit tenni túrni kellett és bosszuságában újra elaludt a kis karaván. De reggeli 4 órakor hangzott a parancsnok vezényszava „talpra nyeregbe” megkezdődött az órom megmászása, helyenkint pihenés gyanánt jól esett a havasi legelőknön lovagolhatni, 2 óra múlva az 1845 m. magas csuroló tetejébe jutott a kárpótlást nyújtott a felségs panoráma, a kiállott fáradaimkért, a borús idő dacára

ség! Te ördög! Te jobb és külön vagy, mint hogy akarki megkaphasson, külön vagy mi? Read se lehet nézni ugy-e! Majd adok én neked, tönkre teszem a szépségedet, te utálatos boszorkény! Elcsufított az arcodat, a hogy annak a fiatal hölgyeknek elcsufítottam a kibe belebolondultál!

Te tudod — te tudod, hogy kit értek! Meglöttem — meglöttem, mondom neked, hogy meglöttem! Az országuton fekszik halva, Rylstone és Salternes között, a fele utjában. Ha, ha, ha! Ugy-e nem tetszik? Reszketsz bele ugy-e, ha elgondolod, hogy ott fekszik mozdulatlanul, csendesen a porban? Egy kiáltás nélkül fordult fel halva. — Ezt a testvéred csinálta — igen, én csináltam! — És veled is ugyanazt teszem, hallo? Hallo?

Mig Eduárd ezt a rettenetes beszédet tartotta, lassu, vontatott hangon, mintha terhére volna a beszéd, az anyja az egyik karját tartotta és a másikat a szakácsné. De miután a legkisebb ellenszeglést sem tette és nem kísérletet magát kiszabadítani, vigyázus és fogásuk fokozatosan engedett, a mint az általa elmondott iszonyu történetet remülve hallgatták, ámbár nem adtak egészen hitelt neki.

Hirtelen, midőn hangja a leglassabb volt és a teste úgy ingadozott mint ha nagyon gyenge, vagy kimerült lett volna, egy heves mozdulattal kiszakította magát a kezük közül.

Mind a két asszonyt hátra lökve gyors mozdulattal, valamint vett ki a kabátja belső zsebéből és felemelte a kezét. Mielőtt az anyja, vagy Gibsonné, vagy Janka tisztába jöttek véle, hogy mit csinál, egy lobbanást láttak és egy lövest halláltak.

(Folyt. köv.)

esze távolba nyílt ramek kilátás, e magas-százévtelben kevés városi lakosnak van al-kalma gyönyörködhetni hangzott is az öröm-üresre és a revolerek üdvölvesei. Minden-éjnek vége szakad egyszer, az idő telt to-ább kellett menni. Elbucsuza a festői lát-nyúlól leszállott a társaság tanyájához és-nyitotta útját a Dregán völgyét övező szebb-ebb hegygerinceknek, zord fenyvesek-ért, meredek szakadékokon át, a Mincezi-madraszeri havasi legelőjén, felleghen köd-nyel, szitáló esőben és csattogó jégzajporban, a-ronkint megindult szelroham el-el fojtja-földöt, — hogy néhány percig kárpótlást-nyújtson a festői, — vadregényes vidék-terelése által. — A derültebb napfényes-nyomatokat fel is használta a társaság egyik-mászer fenyképésze. Ily sok elemi viszály-ny viszonytágság után 80—100 km. hátrahá-nyával este 8 órára bevonult az eső és jég-nyet, de kedélyét el nem veszített karaván-ny hátráfutára, a hol meleg vacsora és kényel-ny egy feledteté a nap helyenkint ridegebb-ny eményeit. A harmadik nap kies kis fűrdő-ny, az oda közel eső Serena vízesésnek seb-ny megtekintésére lőn fordítva, míg a délutáni-ny kényes Belényes, N.-Váradí vicinális vasút-ny bevétele után az éjjeli vonattal hétfőn-nyre Kolozsvárra visszérkezett a tapasz-nyatokban és élményekben gazdagodott tu-nyista csapat.

— **Fáy Ábrahám**, kolozsvári rend-nyfelügyelő haláláról ez „Ellenzék” tegnapi-nyában már megemlékezünk. Haláláról ne-ny is családja a következő szomornyjelentést-ny adta ki: Alólírott fájdalomtelt szívvel tudat-ny, hogy a szerető férj és rokon Fáy Ábra-nyháms városi rendőr-felügyelő, folyó hó 2-án d. 4 órákor 8 órákor, 39 éves korában hosszas-ny megróadás után jóbb létre szenderült. A meg-nyhalogaltnak hull tetemei ugyane hó 2-án d. 4 órákor fognak belfarkas-utcai 2 számú-ny házánál a kolozsvári orthodox izr. hitközség-ny ikerkéjébe kikisérteni és az örök nyugalmat-ny átadani, mely végteszüességtételre a ro-nykon és ismerősök szomoruan meghívhatnak. Állás emlékek, béke porán! Kolossvárt, 1894. aug. 1. Fáy Ábrahám szül. Delikat Regina-ny több közeli és távoli rokonai.

— **A marosvásárhelyi sikkasz-nyások.** A marosvásárhelyi adóhivatalnál fel-nyvezett sikkasztások ügyében folytatják a-nyagdolást. Eddig kipuhatolták a következők-ny: Az adó fő és mellékkönyvekben és azok-ny által vezetett jegyzékekben a hamisítás szám-nyalan. Nagyon sokakat illetéktelenül adókkal-ny terhelték meg, másoknak adótartózásait lei-nyrálták. Konstatait tény, hogy a székelyek fő-nyráns adópénztára a városban nem létező-ny egyenlegek ellen, adóvégrehajtójuk által nem-nyeges záloglási jegyzőkönyvet vétetett fel te-nykintélyes adóösszegekről s annak folytán s-ny más eljárások után a városi tanácstól va-nygyomtalansági bizonyítványt eszközöltek ki, melynek valódiságát az odavaló papok egyi-nykélrel igazoltatva, ezek segélyével eszközöltek-ny ki, több a különböző nemű állami adóknak-ny leírását, melyből aztén fedezték elsősorban a városi tanácsnak több nagy és apró tagjai-nyk mindennemű állami és községi adótár-nyozásait. A megmaradtott összegből azután a városi adópénztár közel és távoleső rokonai-nyk udvari szabójuk, suszterük, fodrászuk és-ny órásaik adóit fizették ki. Azzal mi ezeken-ny felül maradt, mi kétségszékül nem csekély-ny összeg lehet, — hogy mi történt az még ma-ny is kérdés, de annyi tény, hogy a városi adó-nypenztár vas-szekerényében adófölösleg nem ta-nyllatott elhelyezve.

— **Kossuth-szobor New-York-nyban.** A Amerikában élő magyarok sem fe-nylajeznek meg Magyarország egyik legna-nygyobb alakjáról, Kossuth Lajosról. Az ide-nygomban élő magyarok ugyanis szobrot emel-nynek Kossuthnak és azt New-York egyik leg-nyszabb terén állítják fel. A nemes gondolkó-nydó amerikai város előjárósága kész örömmel-ny jelentette ki, hogy megfizettetésnek tar-nyja, ha városukban Kossuth-szobort állíta-nytat, fel. Az Amerikai Nemzetőr című ma-nygyar lap lelkes felhívást bocsátott ki, mely-ny így végződik:

„S majd ha felállítjuk a szobrot New-York város egy szabad terén s az egész-ny magyarság egybegyűl annak leleplezési ün-nynepélyére, Kossuth szelleme — fölöttünk fog-ny lebegni s meghatott fuvallom hangon fogja-ny felénk rebegni: „Leborulok az amerikai ma-nygyarság nagysága előtt.”

— **A kereskedelmi iskolai taná-nyrok kongresszusa.** A kereskedelmi szak-nyiskolák tanárai által aug. hó 18, 19, 20, és 21 nap-nyán rendezett kongresszus igen látogatott lesz-ny mert a ország csaknem valamennyi kereske-nydelmi iskolája több taggal képviselteti magát. A kongresszus iránt érdeklődőknek felvilágo-ny-sítást nyújt a központi bizottság jegyzője Trautmann Henrik tanár (Budapest köto-ny-utca 10) vagy Bayer Ferencz, a debreczeni ke-nyreskedelmi akadémia igazgatója.

— **Kossuth orvosa.** Dr. Basso Ar-nynoux, Kossuth volt orvosa, a tegnapi éjjel ha-nyautazott Turinba. Elutazása előtt könnyezve-ny vet búcsút Kossuth Lajos sírjától s koszorút-ny tett le reája. Alig tudtak a sírhoz jutni a-ny nők és gyermekek sokaságától, a kik a drága-ny hantok fölött imádkoztak és friss virágokkal-ny borították sírját. A kegyeletnek ezen jele meg-nyhatotta Basset. A déli vasút pályaházához ba-nyrátaik és tisztelőinek egy kis csapata ki-nyérte ki, mely a viszontlátásra bucsuzott el

tőle. Dr. Basso csak ügyei rendezése végett-ny utazott Turinba s még az ősszel vissza fog-ny térni Budapestre. Az a négy hónap, melyet-ny nálunk eltöltött, nagyban növelte lelkesedését, melyet még a turini házban élesztettek be-ny-ne hazánk iránt. Basso Magyarországot má-ny-sodik hazájának tekinti s állandóan Buda-nypesten fog megtelepedni.

— **Oláh lázítások.** Az oláh propa-ny-ganda legújabb üzleti módszere a lázító iratok-ny terjesztése oly vidékeken, a hol a józan, haza-ny-fias oláhság eddig nem volt hajlandó bevenni a-ny maszlagot. A „központ” szétküldöz egyes-ny apastolókat egy csomó véresszájú papírral az-ny oláhlakta vidékekre s folyik nagy szorgalom-ny-mal a lázítás. De nem mindenütt szerencsésen. Radnán a rendőrség letartóztatott egy fiút, a-ny ki Aradról volt kiküldve, hogy Lippán ossza-ny szét a nyomtatványokat. Ugyancsak, mint-ny Békés-Csabáról jelentik, a csendőrség ott is-ny letartóztatta a lázító nyomtatványok terjesz-ny-tőit. — E hírekkel kapcsolatosan fölemlítjük, hogy Ádám Demeter mosonczai oláh papot, ki közséji menedékház felállítására ellen lá-ny-zított, a temesvári ügyészség vád alá helyezte.

— **Rablógylkosság Pécsen.** Megrendítő gyilkosságról értesít pécsi le-nyvelezők. Hétfőn a déli órákban meggyilkolva-ny találták a lánc-utcaza egyik házban Gráf Anna 50—60 év körüli agszútt Gráf Anna-ny zsongori hírében állott egész Pécsen, cseléde-ny-t nem tartott magára állt költött valamit s-ny oly kopottosan járt, hogy a kik nem ismer-nyték, koldusszasszonynak tarthatták volna. E-ny mellett volt azonban, mint mondják, néhány-ny bérháza volt a városban s vagyona meghaladta a 80—90 ezer forintot. A gyilkosságra úgy jöttek-ny rá, hogy egy Feld János nevű kocsis hétfőn-ny reggel megjelent az ugnevezett „öreg” ta-nykarékpénztárban s ott négy darab, összesen-ny tízezer forint értékű, Gráf Anna nevére szó-ny-ló takarékpénztári könyvet vett elő zab-nyonyából s azok egyikére kétezer forintot kért, a mit meg is kapott. A pénztárosnak-ny azonban feltűnt Feld igazoltatósága s alig, hogy-ny elment, azonnal értesítette Vasváry Gyula-ny rendőrkapitányt, a kinek első dolga volt le-ny-menni Gráf Anna lakására. Ott találta az-ny agszúttát — meggyilkolva. A helyszínen meg-ny-jelent bizottság megállapította, hogy a holt-ny-test már szombat óta fekszik a padlón. A-ny szekrényekben tizenkilenczezer firt készpénzt-ny találtak. Egy éjjel érkezett tudósításunk sze-ny-rint a gyilkost Feld János kocsis személyé-ny-ben még tegnap sikerült kézrekeríteni. — Megtalálták nála a meggyilkolt vén kisas-nyzony betéti könyveit is, melyeket a rabló-ny-gyilkos még hétfőn, mielőtt gyanakodott, hogy-ny üldözni fogják, a város házáan egy fél-ny-reeső helyen eldobott. Az áldozat iránt nagy a-ny részvétel, mert híre terjedt, hogy egész va-nygyonát jótékony czélokra hagyta.

— **Rablóvilág Szerbiában.** Mint-ny Belgrádból jelentik az ország belsejéből na-nyponkint érkeznek hírek újabb rablógylkossá-ny-gokról. Reschanatban meggyilkoltak egy-ny Milos nevű pénzügyi hivatalnokot és felesé-ny-gét és négy apró gyermekét. A rablók kiku-ny-tatták a lakást és az ott talált hétszáz ará-ny-nyat magukkal vitték.

— **A kolera.** A szófiai közegészségi-ny tanács — mint egy távirat jelenti, a Török-ny-országból érkező utasokat öt napi vesztégvár-ny-alá helyezi és malháikat fertőtleníti. — Az-ny orient-express vonat utasait orvosi vizsgálat-ny-nak vetik alá. A törökországi határ Sliyóné és Haskovó között katonai kordonnal van-ny elzárva. A forgalom csak Cizibetse felé van-ny megengedve. — Krakóban tegnap egyetlen-ny újabb koletraeset sem fordult elő. Galícia-ny összes kerületeiben, hol a kolera fellépését-ny konstataiták, tegnap 36 újabb kolerabetege-ny-dést jelentettek. Huszan meghaltak kolerá-ny-ban, tizen pedig felgyógyultak.

— **Foglyok összeesküvése.** New-Yorkból írják: Tracyban, Tennes államban-ny az odavaló fogház lakói összeesküdtek, ke-ny-ritettek maguknak dinamitot, a melylyel az-ny épület egy részét felrobbantották. Az összes-ny foglyok kiszabadultak és a lázadók ekkor az-ny öröket lefegyverezték, lelővéssel fenyegetve-ny azt a ki ellenállani merészel. A foglyok és-ny örök között ekkor heves csata támadt, a mely-ny-nek a vége az lett, hogy több halott és szá-ny-mos sebesült maradt a csataterén.

— **Szerencsétlenül járt kirán-nydulók.** Vasárnap este nyolc órák a schön-nybrunni országuton, Meidlino közelében, nagy-ny szerencsétlenség történt. Gebitsch Lipót va-ny-kereskedő feleségével és sógoránójával séta-ny-kocsizást tett Perchtoldsdorfb. Hazamenet a-ny lo megvadtul a góvvasutól és elragadt. A-ny kocsi a Dreher-parknál felborult s a benn-ny-ülők a kövezetre buktak. Mindhármán elvesz-ny-tették eszméletüket és jelentékeny zuzódáso-ny-kat szenvedtek fejükön. Különösen a két as-ny-szony állapota igen veszélyes.

— **A füstbe ment milliók.** Érde-ny-kes statisztikát tesz közre a dohányjövédék-ny igazgatósága az országon dohányzási viszó-ny-nyairól. E szerint Magyarországon a tudók-ny évről-évre javulnak, mert a szivar és ciga-ny-rette fogyasztók száma egyre emelkedik, úgy-ny hogy egy füstlétendőben minden lakosra 26-ny drb szivar és 28 drb cigarettára jut. Ezt ugyan-ny elfelejtette az igazgatóság kiutalványozni és-ny bizony-bizony sok ember van, akinek a kom-ny-petenciáját más szívtá el. Horváth testvé-ny-reinkkel szemben nincs sem arány, mert mi-ny Magyarországon minden ember 2 firt 2-ny krajczárt pipált el, addig egy-egy hováth-ny testvértünk csak 1 firt 34 krajczár áru vá-ny-gott dohányt jutott. Ugy kell nekik, mert-ny nem igyekeztek szert tenni több vágott do-ny-hányra.

— **A kinin első alkalmazója.** Párisban a napokban halt meg a kininnek, mint-ny gyógyszernek első alkalmazója Maillot dr. 91 éves korában. Maillo Francois-Clément 1804. febr. 13-án született Brieyben. Tanul-ny-mányait Metzben végezte, 1823-ban mint so-ny-s-áide belépett a hadserégbe, 1847-ben mé-ny-dicin principel, 1852-ben inspecteur, 1864-ben-ny pedig a conseil des santé pes armées elnöke-ny lett, a mely állásban 1858-ig maradt. Miatán-ny 1832-től kezdve az új acroai algieri katonai-ny kórházakban, 1832-től óta pedig Bonában az-ny addig alkalmazásban volt lázgyógymód hely-ny-telenségét sokszorosan tapasztalta, megkísér-ny-lette a kinin alkalmazását, a melyet Solletier és Cayentan 1820 ban fedeztek fel. A kísér-ny-let teljesen sikerült s ez által Maillot ezer-ny meg ezer lázbeteget mentett meg a biztos-ny-haláltól. Maillot sikereiről több folyóiratban-ny cikkezett. Tisztelettel 1881-ben Algier egy-ny utazóját és a Mechdullahtörzs egy községét-ny róla neveztek el. A francia állam azzal-ny fejezte ki az ag tudós iránti hálóját, hogy 1838-óta 6000 frank nyugdíjban részesítette.

— **A madarak királya.** Ezt a nevet Lancaster híres francia ornithológus-ny szerint a madarak közül a fregattamadár ér-ny-demli meg legjobban. Ez a madár a francia-ny tudós megfigyelései szerint hét nap és éjjel-ny megpihenés nélkül tud reptelni, a nélkül, hogy-ny nagyon kifáradna. Lancaster merész-ny hipotézise szerint a fregattamadár éjjel rő-ny-pülés közben alszik s percenkint 160 kiló-ny-méternyi utat tesz meg.

— **Paraszt párbaj.** Biharmegye egyik-ny községében Pócsajon két földműves, Almásy-ny Károly és Bartha József ugyanazt a leányt sze-ny-retek. Mint leveleznök írja, abban egyeztek-ny meg, hogy késsel párbajra mennek. A pá-ny-baj kedden volt a kocsmaiban. A féltékeny-ny szerelmeseik előbb vígan poharaztak, azután-ny elbucszutak egymástól, majd előrántották ké-ny-süket s megkezdették a páros viaskodást, a-ny mely alatt Almásy Barthát oly erővel szurta-ny szívére, hogy ez nyomban összeesett. A kocs-ny-mába hívott Engel köröryös kijelentette, hogy a-ny sebesülés halálos. Almásyt letartóztatták és-ny azzal védekezék, hogy ő nem büntethető, his-ny-zen csak párbajozott.

— **Leégett vasúti hid.** New-York-ny-tól nem messze a washburni állomás közelé-ny-ben, nagy vasúti katasztrófa történt hétfőn. Egy-ny vasúti hid meggyulladt s éppen mikor a-ny legjavában égett, ment keresztül rajta a-ny washburni állomásról elégedett hosszú te-ny-hervonat. Az egész vonat a vízbe zuhant az-ny égő hidról, mely szintén teljesen összeomlott. A-ny mozdonyvezető, a fűtő és az egész vasúti-ny személyzet oda veszett.

— **Erdőgések Amerikában.** Nagy-ny tűzek pusztítják rövid idő óta Észak-Ame-ny-rika erdőseit. New-Yorktól nem messze több-ny kisebb város teljesen elpusztult és ezekre-ny meg azok száma, kiket a tűz hajléktalanná-ny tett. Emberekben itt nagy a kár, különösen-ny egy Phillips nevű városban, ahol hatszáz épü-ny-let közül összesen csak harmincehét maradt-ny épen. A többiek lakossága nagyrészen oda-ny-veszett.

— **A elnökgyilkos póre,** Caserio ma, augusztus 3-án került a lyoni esküdtszék-ny elé. Mint terhelő tanu lép fel ellene két inas, kik a gyilkosság pillanatában Carnot hintójá-ny-nak hátulsó ülésén ültek, továbbá Voisin tá-ny-bornok és a lyoni polgármester. Bronillac tör-ny-vényszerűki elnök a legnagyobb gondnal ör-ny-ködi, hogy hivatalnok be ne jussanak a tá-ny-rgyalási terembe s szigorú vizsgálat mellett-ny ad csak ki-belépő jegyeket. Caserio írásba-ny foglalta az ő anarkista hitvallását, melyet az-ny esküdtszék előtt fel akar olvasni; három ívet-ny tele irt olasz nyelven fogalmazott s helye-ny-irási hibáktól hemzsező védbeszédével, mely-ny-nek lényege a következő: Kora ifjúságom óta-ny megrendített engem az egyenlőtlenség és ren-ny-dkívül igazságtalan harc, mely a dolgozó sze-ny-génység és bűzke töke közt folyik. Híde-ny-gyével gyilkoltam meg Carnot elnököt, mint a-ny ki megtestesülése volt a bourgeoisie-nak. — Zsarnok volt, a ki fogaton jár, barommódra-ny szolgáló lakájoktól körül véve, míg nyomó-ny-ruolt odukban emberi lények nyomorognak, kiknek nincs betevő falatjuk.

— **Drága fejkötő.** A takarékos-ny-ságáról és egyszerűségéről nevezetes III. Fri-ny-gyes Vilmos király egy alkalommal egy új-ny-fejkötőt látott Lujza királyné varázsaltán. Mire-ny azt kérde a királynétől: Ugyan-ny ugyan mennyibe került ez a fejkötő? — Nagyon-ny olcsón vettem, csak 4 tallerba került — fe-ny-lé a királyné. Csak? hiszen ez borzasztó sok-ny pénz egy ilyen madárnyesztő portékáért! sző-ny-nyűködök a király. Erre intett egy éppen az-ny ablak alatt elhaladó rokkant vitéznek, hogy-ny jöjjön fel. A király odafordul a belépő vén-ny-kafához és azt mondja neki, nejére mu-ny-tatva: Nézd csak, barátom, ennek az urnő-ny-nek nagyon sok pénze van, ugyan mit gon-ny-dolsz, mennyibe kerülhetett az a kobakfő-ny-dő történet az asztalon? — A vén hadas-ny-tyán egyet ránt a vállán és azt feleli: No legfeljebb egy pár garasba kerül. — Micsoda? pár garas! — mordult fel — a-ny király 4 tallerát adott érte. No öreg, mivel a-ny nézeted az enyémmel meggyezzik, menj az-ny asszonyhoz és fizetess ki magadnak 4 tal-ny-lért! A királyné mosolyogva elővette pénz-ny-tárcáját, kifizette a 4 tallerát és azt mondta az-ny öregnek: Kedves öregem, most meg men-ny-jen ahoz az urhoz az ablaknál és fizet-ny-tesse vele magának még egyszer ennyit, mert-ny neki sokkal több pénze van mint nekem. A-ny király szó nélkül kifizette a 8 tallerát, mire-ny mindhármán hangosan felkaczagtak a siker-ny-tilt tréfán. Ez az eset III. Frigyes Vilmosnak-ny annyira emlékében maradt, hogy szeretet-ny-jének halála után is, valahányszor találkozott a-ny vén hadastyánnal, mindig megajándékozta-ny 8 tallerát és könnyes szemekkel kérde tőle: Emlékszel-e még öreg?

— **Tányérzenekar.** Allen Mary elő-ny-kelő angol kisasszony lakodalmi ajándéku-ny-l

egy zenélő szervicet kapott. Minden tányér, amint az asztalra teszik, egy-egy vig darabot-ny játszik el. A leveshez való mély tányérok-ny egy indulót, a lapos tányérokat pedig három-ny különböző darabot játszanak — 12—12 tá-ny-nyér mindig ugyanazt a legszebb összhang-ny-ban. A csemegés tányérok mindenkor csak-ny vig darabokat adnak elő, az étkezők hang-ny-latának emelése czéljából. E remek tányérok-ny-nak azonban az a hátrányuk van, hogy ha-ny nem egyszerre tételnek az asztalra, egyen-ny-kint kezdenek el játszani, a minek egy óriási-ny értelmetlen kaosz a következménye. Hasonló-ny esetben egy gyenge idegezett ember kény-ny-telen megszökni, ha nem akarja füleit örökre-ny ott hagyni.

— **Mártírok a börtönben.** A Me-ny-morandum-pör hősei már mind börtönben ül-ny-nek. A világ egész napirendre tér fölöttük, mindössze csak a Tribuna gazdagodik egy-ny rovattal. A foglyokkal különben az oláh la-ny-pok bevallása szerint is emberségesen bán-ny-nak, feleségeiknek pedig megengedték, hogy-ny fogoly férjeiket délelőtt 9—12-ig és délután-ny 2—5-ig meglátogathassák. Mint már megír-ny-tuk, Ratiu, Lucaicu és Coroianu, az oláh agi-ny-táció három vezéralakja, Szegeden tölti le-ny fogházbüntetését. A foglyokat külön czellába-ny zárták, minden egymással való érintkezés-ny-pedig tiltva van közöttük. Suciu Aurél aradi és-ny Velos Mihály kijelentéi ügyvédekkel kedden-ny tartóztatták le a rendőrség és este szállította-ny Aradról Vácra felé. Az oláhok tömegesen ki-ny-sérték ki a vasuthoz két mártírukat. Olar-ny Jusztin és Cupen bucsuzó beszédet mondot-ny-tak, a melyre az elítéltek hosszasan vá-ny-laszoltak. A vonat indulásakor az oláhok za-ny-zosan énekeltek, mire a magyarság abzu-ny-gokkal felelt. A nagyszabeni Tribuna mind-ny-ezekhez a következő megjegyzéseket fűzi: Az-ny elítéltek férfias rezignációval (?) lépték-ny át börtönük küszöbét. A szegedi és váci bört-ny-önöket oláh foglyokkal népesítették meg, de-ny e foglyok vétké egyszersmind az egész oláh-ny nemzet vétké is.

— **Eiffel-torony — Oroszszá-nyban.** A mióta a párisiak le akarják rombolni a-ny híres Eiffel-toronyt, azóta a specialitás régi-ny nimbuszának vége. Most azonban Oroszország-ny készült rehabilitálni e kolosszális művet és ör-ny-sen törekszik a francia uraságoktól levett-ny Eiffel-toronyra. A nishni-uragorodi kiállításra, a-ny mely 1899-ben lesz, lenne e torony felépítve. Sőt-ny arról is beszélnek a derék oroszok, hogy e-ny torony magasabb lesz, mint a párisi Eiffel-torony. Csak a vége is ne legyen majd valami kis Pa-ny-nama. Mert Oroszországban az ily betegségre-ny nem is kell ragály, ott van ahhoz elég inkliná-ny-czió.

— **Gyöngéd figyelmeztetés.** A fi-ny-náncz beállít feltülvizsgálat czéljából egyik-ny jónévű kávészunkhoz, a kinek egyuttal trafik-ny-joga is van.

— Semmi újság? kérdezi a gazdát. — Nincs semmi — felel a kávé s — azaz nézze csak meg ott a szekrényben a fe-ny-kete mellényem felső zsebéb balfelől, hátha-ny ott talál valamit.

Persze, hogy talált. És boldog mosoly-ny-lyal vonult tovább feltülvizsgálásait folytatni az-ny élelmes fináncz.

— **Békülékeny ellenfelek.** Az orosz új párbajtörvény hatása nyilvánult már-ny Derbentben. A tartalékos csapatokból két-ny orosz katonatiszt valami polemika bocsátott-ny zott egymással, a minek a vége egy kis köl-ny-csönös ütélegelés lett. A tisztai a becsületbíró-ny-ság elhatározta, hogy felszólítja a sértettet-ny hívja ki a sértőt. Ez meg is történt, felek-ny megverekedtek és az egyik meg is sebesült. Pár-ny-baj után kibékültek egy pohár sör-ny-mellett.

— **Tömeges mérgezés.** Izgalmas-ny jelenet színhelye volt tegnap Párisban az Ame-ny-lot-utcaai Bonvalot vendéglő. Mint egy táv-ny-írat jelenti, tegnap ebéd közben tizenöt ven-ny-dég betegedett meg súlyos mérgezési tüne-ny-tek közt, a vendéglőben főzött, mérget tar-ny-talmazó ételektől. A tömeges mérgezés híre-ny óriás néptömeg gyűlt össze a vendéglő kö-ny-ről, lyncheléssel fenyegetve a tulajdonost. A-ny fenyegető magatartású tömeget a rendőrség-ny csak nehezen tudta szétszórítani. A megmér-ny-gezetettek közül néhány teljesen reménytelen-ny állapotban fekszik az Antoine-kórházban. A-ny vendéglős ellen azonnal megindították a viz-ny-gálatot.

Szerkesztőségi üzenetek.

A. G. A jegényei fűrdőről nem kaptunk-ny névsort azért nem közöltük.

B. J. Helyt. A városi építési felügyelő-ny bizottság ellen hozzánk küldött panaszát hol-ny-nap közöljük.

A Scala-színház műsora.

Minthogy Ricordi nemcsak a Wagner-ny-féle operákat, hanem egyáltalában a kiadá-ny-sában megjelent összes dalműveket megta-ny-gadta Sonzognotól, a milanoi Scala-színház új-ny tulajdonosától, a farsangi Sagione műsora-ny még mindig nincs megállapítva. Eddigél csak-ny az bizonyos, hogy Mascagni legújabb operája-ny R a t e l i f f bemutatásra kerül; a főszere-ny-pet Tamagno fogja énekelni, a kit maga-ny Mascagni tanít be. Hogy ki lesz a prima-ny-donna, az még most kétséges; szép remé-ny-nyei vannak Schiff Etelka asszonynak, a ki a-ny napokban énekel próbát Sonzogno előtt, még-ny pedig a bíráló bizottságnak is teljes-ny-megelégedésére. Sonzogno tanácsára és kérel-ny-mére Schiff Etelka egyelőre Milanóban ma-

rad, a hol Sonzogno barátja, a jónévű Ce-ny-saro Rossi maestro áténekelletti vele olaszul-ny mindazokat a szerepeket, a melyeket magya-ny-rul már a kir. operaházban énekel.

A milanoi szakértők nagy és fényes-ny jövőt jósolnak e kiváló tehetségű drámái-ny énekesnőnek. Különösen tiszta, erős, tiszta hang-ny-ját dicsérik, a mely nemcsak a magas, ha-ny-nem a közép regiszterekben is simán, könny-ny-en érvényesül és rendkívül hajlékony. Son-ny-zogno elointe a nápolyi San-Carlo színházhoz-ny akarta beosztani, de aztán, főleg Gallí és-ny Roca tanácsára, úgy intézkedett, hogy Schiff-ny Etelka tanuljon egyelőre Rosai maestrónál, aztán lépjen föl az ősi Stagion alatt a mi-ny-lanoi Canobbiana színházban s ha ez a sze-ny-replése jól sikerül, a Scalához szerződötti.

Különös játéka lenne a véletlennek, ha-ny egy magyar énekesnő alakítaná egy szintén-ny magyar zeneszerzőnek legelső Olaszországban-ny előadott zenedráamáját mert arról van szó, hogy előadásra lesz kitzítve Vavrinesz Mór-ny főegyházi karnagy egy fölvonásos operája, a-ny Rosmunda, a melyet a berlini udvari és a-ny prgzi operaház igazgatósága már elfogadott-ny előadásra. Vavrincez a budapesti kir. opera-ny-raházhoz is benyújtotta e dalművét, de kény-ny-telen volt visszakérni mert senki sem foglal-ny-kozott vele, míg most ahol benyújtja, min-ny-denütt elfogadják előadásra.

LEGUJABB.

(Az „Ellenzék” eredeti távirata.)

Vilmos főherczeg ravatalon.

Budapest, aug. 2.

Bécsből jelentik:

Báden tegnap este 7 órákor gyász dísz-ny-öltött.

Fél kilencz órákor gyűltek össze a gyá-ny-szolók a holttest beszentelésére.

A beszentelés kilencz órákor történt.

Egy negyed tíz órákor megindult a me-ny-net a vonathoz, mely a főherczeg holttestét-ny Bécsbe szállította.

A halottat vivő külön vonat 11 órákor-ny érkezett Bécsbe.

A pályaudvaron Hohenlohe herczeg fő-ny-udvarmester nagyszámu katonaság és az ala-ny-bárdos testőrség várta a főherczeg kopor-ny-sóját.

A koporsót a Burg kápolnájában he-ny-lyezték ravatalra s innen fogják a családi-ny sirboltba helyezni.

Benke István letartóztatva.

Budapest, aug. 2.

Benke Istvánt, a bécsi biztosító-inté-ny-zet hivatalnokát ma a budapesti rendőrség-ny okirathamisítás és sikkasztás vádja miatt le-ny-tartóztatta. Benke István ugyanis olyanokat-ny biztosított, kik nem is léteznek, vagy a kik-ny biztosításra nem is gondoltak. A biztosítások-ny után ő számlákat kapott s ezért „biztosított” a-ny levegőből. Az első részleteket a maga pénz-ny-zéből fizette, azután fölvetta a számlákat s több-ny részlet fizetést eszközölt. A dologra-ny úgy jöttek rá, hogy a lejáratok az igazga-ny-tóság által szétküldött figyelmeztető iveket, az-ny-zal a megjegyzéssel küldték vissza, hogy az-ny illetők ismeretlenek. Ekkor látták, hogy a-ny Benke által beadott valamennyi biztosí-ny-tási kötvény hamis.

Feleségének gyilkosa.

Budapest, aug. 2.

Borzasztó gyilkosság történt ma Buda-ny-pesten a fecske utcában. Jankovics Mihály-ny mérszárta le a feleségét a legundokabb ke-ny-gyetlenséggel. Jankovics ki feleségével nagy-ny-on rosszul bánt, ma a szokottnál dühöseb-ny-ben verte otthon a feleségét. Az asszony ré-ny-mesen kiáltozott s úgy keresett menekvést, hogy az ablakon át kiugrott az utcára. Az-ny utcán is kiáltozott, mire 300—400 ember-ny gyűlt össze. Jankovics utánna szaladt utána s az asszony haját keze közé csa-ny-va visszavonszolta a házba. Bent a szobában egy nagy kést vett elő s-ny azt többször az asszony hasába és mellébe-ny szurta. Félholtan vitték a kórházba, hol meg-ny-halt, a gyilkos férjet elfogta a rendőrség.

NYÁRI SZÍNHÁZ.

Kolozsvárt, pénteken, 1894. aug. 3-án.

Gyermekek előadásul:

ROBINSON CRUSOE

VISZONTAGSÁGAI.

Kezdeté 6 és fél órákor.

Felelős szerkesztő:

BARTHA MIKLÓS.

Segéd-szerkesztő és kiadó lap tulajdonos:

MAGYAR MICHÁLY,

oala - BCU Cluj-Napoca.